

EGARRI NAIZ.

(JOAN. XIX, 28)

(«Itz oekin, Elizako guraso eta irakasleen iritzian, aditzera eman nai zuan gure Salbatzalle Jesus-ek gure animak salbatzeko zeukan opa edo deseo irazekia.»)

¿Oroitzen zera, ene seme, nere Biotzaren zizpuru amodiotsu onenaz, nere adi chit mingarri onenaz?

Mundu onetan bizi nintzan bitartean gizona salbatzeagatik alnukan guzia egin ezkeroztik, nere pasio chit gogorrean esker gaiztoko onegatik ainbeste oñaze igaro ezkeroztik maite eznauten gizon oiekgatik gurutzean iltzen nengoala, guziak aditu zezaten nere Biotzak biguintasunik aundienarekin deadar egin zuan esanaz: *Egarri naiz*. Eta arrezkero tonu guzietan, eta une guzietan, eta orain iñoiz ere baño geyago ari da deadarka esanaz *Egarri naiz*.

¿Eta nola ez, ene seme? ¡ain guchi dira ni egiaz maite nauten biotzak! ¡ain guchi dira nere Biotzari atsegiñ emateko alegiña egiten dutenak bere birtuteak imitatuaz! ¡ain guchi dira nere irabazi, deseo eta gloriagatik berenagatik bezela begiratzten dutenak! Eta ez bakarrik au egin oi dute nik ainbeste maite ditudan gizonik geyenak, ezen baita nere Biotzaren debotoak dirala uste dutenak, eta ainbeste ondasun eskeñi nietenak ere (egiazko debotoak izan nai badute). ¿Zer geiago egin zezakean nere Biotzak kristau oiekgatik egin duana baño? eta alaz guztiaz ere ¿zer egiten dute nere Biotzagatik kristau oiek, zeñakgatik lurrera jachi nintzan, erregutu nuan, negar egin nuan, nekatu nintzan, neke oñazeak igaro nituan, ill

nintzan, zeruko ateak idiki nituan; eta denbora berean gelditu nintzan Aldareko Sakramentu Santuan (bakarrik ez uzteagatik) grazia ugari eta baliotsuak beti ematen ari dan iturri onetan?

¿Zér egiten dute? Nere Biotzaz azturik daude. Onegatik ari da beti diadarka esanaz: *Egarri naiz*.

Egarri naiz, dio, nik beti gogoan dauzkadan anima oyek nigan pensatzen egon ditezten; baña oiek ez dute pensatzen mundu onetako egitekoetan, utsaldi edo banidadeetan, eta atsegin debekatuetan baizik. Oientzat, ainbeste maite dituan nere Biotza, da Jaungoiko ez ezagutua.

Egarri naiz, dio, beren premiak, deseoak, estutasunak, naigabeak neri agertu deizkiraten, baita ere kontu eman deiraten beren atsegin eta kontentuaz; bada nik izan nainuke oen erremediatzallea eta laguntzallea, oen aita, gidaria, eta adiskiderik leyalena.

Baña oiek beren estutasunetan beti dijoaz gizonen ondoren, gizon gisaño nigabe ezertarako ez diranen ondoren; eta ainbeste bider adiskidetasun gezurrezkoakin engañatzen dituenen ondoren, *Egarri naiz*, dio, etorri ditezten Aldareko Sakramentu guziz Santuan (nun nagoan oen amodioz) neri lagun egitera; etorri ditezten Komunio santua errezibitzera, Sakramentu santu onetan eramaten ditudan ofensa edo bidegabeak ordainduaz ni konsolatzera.

Baña kristau oiek beti korrika dijoaz munduko ondasun, eta mundutarren banidade eta jolas zoroen ondoren, Jaungoikoaren grazia ezer ez balitz bezela, azturik nere aurrean egotea dala zeruko gloria aurreeraz gozatzea; eta bakar bakarrik uzten naute Aldareko Sakramentu chit Santuan gau luzeetan eta egunaz ere ordu askotan, nik nere Aita Eternoari eskergaiztoko kristau oekgatik negar egin eta erregutzen diotan bitartean, egun baten gurutzean josi nindutenagatik eskatu nion bezela. *Egarri naiz*, dio, galtzen diran ainbeste animagatik, nere Aitaren gloria aín beeratuagatik, eta eskergaiztoko kristauak ainbeste persegitzen duten nere Elizaren triunfo edo garaipenagatik. Oek dira nere irabaziak eta interesak: Jaungoikoaren gloria eta animen salbazioa: oen amodioz ill nintzan: oekgatik nere Biotz au lantzaz idiki zuten, kristauai nioten amodioa barrenen ezin kabituz kanpora atera zedin; baña kristauak ez dute ardurarik batere artzen nere (eta beren) interesagatik; eta etzate batere ajolarik nere biziaren truke erositako animak galdu arren, ezta nere odoletik jayo zan Eleiza persegitua ekusi arren, ez eta beren Jaungoikoa egun guztian ofenditua eta madarikatua izan arren eta bear bada zenbat aldiz kristauak berak ematen diozkatee animai pekaturako bidea. Eleiza eta apaizak persegitzen dituzte, eta nere Aita

zerukoaren kontra gaizki esan eta birauak edo añenekoak botatzen dituzte.

Bai, egarri naiz, ene kristaua, *egarri naiz*, dio zizpuruz nere Biotzak. ¿Baderitzazu arrazoyez kejatzen dala?

Zuk diozu nere debotoak beintzat ez dutela merezi onelako erantzuki edo kejarik. Egia da banaka batzuek ez dutela merezi. ¡Ojala guztiakgatik au esan albaditeke! Esan zadazu, ene seme maite, kristau guztiak egiaz maite baninduteke obraz eta biotz-biotzetik, baña ez añaletik eta itzez bakarrik ¿ezlukete egingo egiten duten baño geiago, orazio labur batzuek esatearekin, eta (benturaz gauza aunditzat) denbora charrak daudela esatearekin Eleiza eta Jaungoikoaren gloria oñazpian dabiltzala esatearekin, asko dala uste duten kristau oiek? Ez da au asko nere Biotzaren deboto izateko. Eta nik, ene seme, opa dezun ezkeron nik neronek erakutsi deizudan, esatera noakizu nolakoak izan bear duan nere Biotzaren egiazko debokioak.

Debozioak esan nai du imitazioa edo idurikantza itsaskuna, bata bestearekin elkarganatzeko, eta bestegatik borondaterik onenakin sufritzeko deseo irazeki bat. ¿Eta badakizu zer dan ni egiaz maitatzea? Da zure orazio eta eskarietan itzez eskeintzen dirazuna obraz egitea, nagitasunik gabe, beldur gabe eta mundutarren esanai kasorik egin gabe; gaurko egunean munduan bizi diran asko kristau gaistoen burlak sufritu bear badituzu ere. ¿Eta zér? ¿Nere Biotzak etzuan zugatik sufritu ori baño geiago?

Nere Erljio santaren kontra, nere apaizen kontra, nere izen santuaren kontra, nere Biotzaren kontra, Jaungoiko santuaren kontra (zeñari zor diozun zuk dezun guzia) zure aurrean gaizki esaten dutenean, beartua zaude, ene kristaua, oen alde irtetera, eta kristau gaistoak isilduerazitzera; bada onelako kristauai galdetzen badiezu *¿zér dan Erljioa?* geienean beintzat ez dizute jakingo zer erantzun. ¡Eta alaere atrebitzen dira *aditzen etzaten gauzen gañean* itzegiten eta *añenekoak botatzen!* Onezaz gallera, ¿zein da semea, zein da senarra, zein da aita, zein da anaya, zein da adiskidea, oen kontra bere aurrean gaizki esaten iñori uzteko biotza izango duana? zer bada, ¿nik, nere apaizak, eta Eleizako gauzak guchiago balio ote degu zure senide eta adiskideak baño? Zu nere alde, nere apaizen alde, nere Eleizaren alde irteten ezbazera, ezagunda maite ez nazula. ¿Zér balio dute itzak eta promesak? *obrak dirade amore, ez itz onen kolore*. Nere etsayak beren gaiztakeriaz lotsatzen ezbadira ¿zu lotsatuko zera kristauaren izen gloriosoa aitortzez, lotsatuko zera zure Aita zerukoaz, zure amodioz bere bizitza Gurutzeko Arbola Santuan emateko lotsarik izan etzuan salbatzalle maiteaz? ez deza-

zula bada esan maite nazula, baña beldur izan zatzazkio nere tribunal justuan eman bearko dirazun kontu estuari. Orduan ni ere lotsatuko naiz zutzaz, etzaitut aitortuko nere semetzat, eta zuk ainbeste beldur izan diezun mundutarrakin batera joango zera zu ere ayentzat prestaturik dagoan infernura.

Zerua etzan egin beldurtientzat. Maite banazu, egin bear dezu alegiña dotriña onak erakusten, liburu onak irakortzeko ematen, eta batezere nere Biotzaganako debozioa eta amodioa zure lagunai erakusten, kristau gaiztoak dotriña charrak erakusten alako eresi edo enpeñoakin lanean ari diran ezkeron nere odolaren eta biziaren kostuz erositako animak neri ostutzeko. Maite banazu, echian, elizan, kalean, pasea-lekuan, leku guzietan eman bear dezu ejenplo ona, bizitzen zerala fedeak erakusten dizuna egiñaz, San Paulo Apostoluak erakusten digun bezela, *Jesukristoren usai gozoa* zure bizi-modu Jaungoikozkoarekin nunnai zabalduaz. Zoaz sarritan Elizetara, ar-itzatzu sarritan sakramentuak, batezere Komunio santua aldezun guzian: baña ez dezazula egin Kristau falso askok egiñ oi dutena, zeñak Elizatik irten ezkeron bizi dira kristauak ezbalira bezela; dira koleratiak, arroak, enbidiosoak; eta edozein pasio edo oitura gaiztori jarraitzen diotenak. Onelakoai chit egoki dagokizte mundutarren burlak, eta isekak; onelako kristauak diabruari atsegin aundi bat ematen diote, nere Erlijioa desonratzen dute, eta nere Biotza ordu eta une guzietan penaz eta naigabez erdiratzen dute.

¿Nai dezu, ene kristau maitea, itz batean esan deizudan? Egizu nigatik guchienez zuk ezin geiagorano maite dezun persona bategatik egingo zendukeana; maite nazazu aldezun guzia, eta deseatu ezazu ni askoz geiago, atzengabero geiago maite izatea; eta neri iduki dezakezun amodio chit irazeki onek erakutsiko dizu, maisurik onenak bezela, zer egin bear dezun, eta ez dezun nere borondatea egiteko: eta orduan izango zera nere Biotzaren deboto egiazkoa, eta onela zerbait arinduko dezu itotzeko zorian daukan egarria, ordu eta une guztietan bearturik ekusten danean deadar egitera: *Egarri naiz.*

Milla zortzireun eta irurogei ta emezorzigarren urteko Marchoaren amabostgarren egunean, Jesukristo gure Jaunaren Iltze eta Lanza santuen festan izkribatua,

